

Wat kunnen we leren van 2-jarigen!

Tijdens de sociaal – emotionele ontwikkeling van kinderen zien we dat kinderen tot 7 jaar met hun hele lijf bezig zijn om de wereld te ontdekken om de wereld te leren begrijpen. Hierin vallen leuke dingen op. Wij als volwassenen kunnen er zelfs iets van leren!

De ontwikkeling van een kind tussen 0 en 3 jaar.

Als kinderen worden geboren, zijn ze vrijwel geheel afhankelijk van de zorg die hen geboden wordt. Alleen de ogen en mond gebruiken ze gericht, dit bouwt zich langzaam uit. Prachtig als je de eerste lach van je kindje krijgt na een paar weken.

Al snel kan een kind het hoofd zelf optillen en gericht draaien naar licht, geluid of richting iets dat beweegt. Daarna zakt het verder in het lijf en zijn vaak de armen en handjes aan de beurt, kinderen kunnen iets pakken, gericht tegen iets slaan en ontstaan er nieuwe mogelijkheden om de wereld te ontdekken. Daarna volgt het draaien, kruipen en tot slot het staan en lopen. Iedere keer, stapje voor stapje krijgt het kind meer zeggenschap/ sturing over zijn lijf.

Naast dit stukje lichamelijke ontwikkeling, ontwikkelt zich ook de spraak, kinderen gaan geluidjes maken en deze ontdekken. Klanken nabootsen en uiteindelijk gaan ze woordjes zeggen die wij als ouders/opvoeders begrijpen en waar wij op reageren.

Wat zullen dit een grote ontdekkingen voor een kind zijn! Als je opeens zelf kunt draaien, staat zonder hulp van een ander, 'de wereld op zijn kop'! Geen wonder dat deze stapjes vaak gepaard gaan met periodes dat kinderen van slag zijn en wat meer moeten huilen, totdat ze de dingen weer snappen, begrijpen en dan gaan ze vol vertrouwen weer op zoek naar iets nieuws.

Je bent als persoon iemand

Heel ingrijpend is het ontdekken dat de wereld niet een geheel is, maar dat je als persoon ook iemand bent!

Kinderen ontdekken dit vaak in hun 2^e levensjaar. Soms hebben kinderen hier prachtige uitspraken over, maar veelal is het te ontdekken doordat kinderen gaan praten in de "ik" vorm.

Tot die tijd praten kinderen over zichzelf in de derde persoon enkelvoud. Marloes drinken? Marloes buiten? Waarmee ze bedoelen: Ik heb dorst. Of: Ik wil graag buiten spelen.

Dit verandert ergens tussen het tweede en derde levens jaar. Kinderen hebben door dat ze als persoon iemand zijn.

Wat kunnen we hiervan leren?

Een interessante oefening is, om eens naar je zelf te kijken en over jezelf te praten in de derde persoon enkelvoud. (zoals een peuter dit doet)

Dus in plaats van: Jeetje, wat zit ik nu weer te doen? Vraag je aan jezelf: 'Jeetje, wat is Carla aan het doen? Is dit niet een beetje dom? Waarom zou ze dit zo doen?

Ik kwam tot een leuke ontdekking: Als ik het over 'ik' heb, is dit onlosmakelijk met zelfkritiek verbonden. Maar in de derde persoon, kijk ik openen naar mijzelf en stel ik mij de vraag waarom doe ik dit? Ik ben nieuwsgierig naar de reden, het waarom? Dit zonder mening /oordeel van mijn eigen 'superego'

Kinderen tot een jaar of 2/3 doen dit van nature, ze zijn nog aan het ontdekken hoe de wereld in elkaar zit en hoe het werkt! Fantastisch toch!